

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201565
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118201565.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu O. A.C., G.. X.X.XXXX, K. A. X, XXX XX O., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtina 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 826,91 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 300 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.2.2018 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 826,91 eura. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/132/2016 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa, úspešný. Súd žalobe v časti 242,46 eura a vo zvyšku, t.j. 826,91 eura žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože tento zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však podľa citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. j) spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, preto sa predmetný spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. a) citovaného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovanému vzniká iba povinnosť zaplatiť istinu poskytnutého úveru. Vzhľadom na bezúročnosť a bezodplatnosť poskytnutého úveru pri dohodnutej 48 mesačnej splatnosti od 20.11.2010 do 20.10.2014 bol žalovaný povinný poskytnutý úver vo výške 1.600 Eur splácať mesačnými splátkami istiny úveru vo výške 33,33 Eur (výška úveru 1.600 Eur delené počet splátok - 48) a preto pri úhradách realizovaných vo výške 1.357,54 Eur, tento doposiaľ realizoval úhrady titulom splátok istiny úveru splatných od 20.11.2010 do 20.2.2014 a čiastočne splátku splatnú dňa 20.3.2014. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný neuhradil čiastočne splátku splatnú dňa 20.3.2014 vo výške 9,15 Eur a ďalej splátky splatné od 20.4. do 20.10.2014 vo výške 33,33 Eur mesačne, čo predstavuje

sumu 242,46 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu v uplatnenom nároku na zaplatenie pôžičky zamietol“. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľ, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 826,91 eura, čo zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatiť.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že nedostatky úverovej zmluvy nepredstavuje porušenie práv spotrebiteľa v zmysle zákona č. 250/2007, ale sankciu pre veriteľa v podobe straty nároku na zmluvne dojednané úroky z úveru. Bezúročnosťou úveru žiadne práva žalobcu, ktoré mu priznáva zákon č. 250/2007 Z.z., neboli porušené. Ďalej uviedol, že zmluvu uzatvoril žalobca s právnym predchodcom žalovaného, pričom žalovaný úverovú zmluvu nekreoval, nemohol sa teda dopustiť porušenia práv žalobcu, ktoré podľa jeho názoru majú spočívať vo formálnych nedostatkoch úverovej zmluvy. Navyše súd bezúročnosť nezaložil z dôvodu procesnej obrany žalovaného v spore, ale z dôvodu ex offo vykonanej kontrole spotrebiteľskej zmluvy. Nakoniec žalovaný uviedol, že nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie v sume 826,91 eura spočívajúci v strohom vyjadrení, že ide o sumu, o ktorú sa chcel dodávateľ na jeho úkor obohatiť zodpovedá ideám Chammurapiho zákonníka „oko za oko zub za zub“ a nie ideám právneho štátu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/91/2012 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C/264/2011 - 98, v ktorej bol obdobný nárok zamietnutý.

3. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 25. júna 2018, sp. zn. 20Csp/18/2018 žalobu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 29. apríla 2019 zrušil vyššie uvedený rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.9.2016, v ktorom Najvyšší súd uviedol, že v súvislosti ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Ak teda žalobca v pôvodnom konaní namietal, že úver je bezúročný a bez poplatkov a tejto námietke súd prvej inštancie vyhovel a žalobu v časti 826,91 eur zamietol, zostalo zo strany súdu prvej inštancie bez náležitého vysvetlenia, prečo pre naplnenie podmienky úspešného uplatnenia porušenia práva je potrebné nesúhlas s uplatnenou pohľadávkou a tvrdenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov odôvodniť aj presným citovaním právneho predpisu, z ktorého toto tvrdenie vyplýva.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

6. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 19.5.2017, sp. zn. 29C/132/2016 - 57 vyhovel žalobe, ktorou sa žalovaný v tomto konaní domáhal od žalobcu zaplatenia sumy 242,46 eura a vo zvyšku, t.j. 826,91 eura žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd konštatoval, že za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože tento zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však podľa citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. j) spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, preto sa predmetný spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. a) citovaného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovanému vzniká iba povinnosť zaplatiť istinu poskytnutého úveru. Vzhľadom na bezúročnosť a bezodplatnosť

poskytnutého úveru pri dohodnutej 48 mesačnej splatnosti od 20.11.2010 do 20.10.2014 bol žalovaný povinný poskytnutý úver vo výške 1.600 Eur splácať mesačnými splátkami istiny úveru vo výške 33,33 Eur (výška úveru 1.600 Eur delené počet splátok - 48) a preto pri úhradách realizovaných vo výške 1.357,54 Eur, tento doposiaľ realizoval úhrady titulom splátok istiny úveru splatných od 20.11.2010 do 20.2.2014 a čiastočne splátku splatnú dňa 20.3.2014. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný neuhradil čiastočne splátku splatnú dňa 20.3.2014 vo výške 9,15 Eur a ďalej splátky splatné od 20.4. do 20.10.2014 vo výške 33,33 Eur mesačne, čo predstavuje sumu 242,46 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu v uplatnenom nároku na zaplatenie pôžičky zamietol.

7. Z odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku ďalej vyplynulo, že žalovaný (žalobca v tomto konaní) s návrhom nesúhlasil a žiadal ho nad sumu istiny zamietnuť, pričom poukázal na to, že ustanovenia úverovej zmluvy neobsahovali potrebné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd v rozsudku k týmto náležitostiam uviedol, že nestotožňuje sa s tvrdením žalobcu (malo byť žalovaného), že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. z dôvodu, že neobsahuje špecifikáciu v akom rozsahu splátka úveru zahŕňa v sebe úhradu istiny, úrokov a iných poplatkov s poukazom na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 9.11.2016 vo veci C - 42/15, zo záverov ktorého vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Zároveň nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Okrem iného podľa názoru súdu v predmetnej zmluve o spotreb. úvere neabsentuje údaj termínu konečnej splatnosti úveru, ktorý je dostatočne určitým spôsobom označený mesiacom a rokom konečnej splatnosti úveru. Taktiež uviedol, že časť všeobecných súdov SR dospela k záveru, že pre splnenie podstatnej náležitosti zmluvy o spotreb. úvere v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. postačuje uvedenie počtu splátok, úveru s tým, že termín splatnosti poslednej splátky je zároveň termínom konečnej splatnosti úveru a časť súdov vykladá uvedené ustanovenie tak, že je nevyhnutné uviesť konkrétny termín konečnej splatnosti úveru. Poukázal na rozhodnutie KS v Prešove pod sp.zn. 13 Co 111/2014, so záverov ktorého vyplýva, že vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Taktiež uviedol, že rozdielna rozhodovacia prax je aj v otázke tzv. rozpisu splátok, kedy aj v rámci rozhodovacej činnosti KS v Prešove je táto vec riešená rozdielne. Existujú senáty, ktoré rozpis splátok vyžadujú (9 Co 153/2014) a naopak senáty, ktoré rozpis splátok nepovažujú za obligatórnu súčasť zmluvy o spotreb. úvere (13 Co 111/2014 - v súvislosti s touto argumentáciou súdu I. stupňa odvolací súd uzatvára, že zákon o spotreb. úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe). S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, preto súd nemohol dospieť k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru pre absenciu náležitostí zmluvy o spotreb. úvere podľa § 9 ods.2 písm. f) a k) zák. č. 129/2010 Z.z..

8. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že v zmluve bol vysoký úrok. Zo strany žalovaného došlo k „bombardovaniu“, každú chvíľu mu telefonovali, posielali SMS správy. Keď chodili upomienky tak s manželkou sa hádali. V tom čase podnikal a výšku určil primeraného zadostučinenia určil po porade so svojím advokátom.

9. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované

voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným, je vzťahom spotrebiteľským. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 19.05.2017, č.k. 29C/132/2016 - 57 zaviazal žalovaného (v tomto konaní žalobcu) zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní žalovaného) sumu 242,46 eura s príslušenstvom a vo zvyšku, t.j. v časti 826,91 eura žalobu zamietol. Vo svojom rozhodnutí dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN. V predmetnej veci si žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 826,91 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako dodávateľ (jeho právny predchodca) neuviedol všetky zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu, ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, aby táto obsahovala náležitosti v zmysle ust. § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z., pričom žalobca namietal, že úver je bezúročný a bez poplatkov a tejto námietke súd vyhovel, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie.

14. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobcu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Na výšku priznaného finančného zadosťučinenia mala vplyv aj skutočnosť, že žalobca si nesplnil povinnosť a nevrátil žalovanému sumu poskytnutého úveru, keď tento si svoj nárok musel uplatniť na súde.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).